

[Kaj Poulsen]

låneordninger. Ligeledes må det nævnes, at det radikale venstre ikke giver nogen anvisning på, hvorledes disse lån skal optages, kursberegninger osv. Der er en masse ting, som vi kan gennemgå i udvalget, hvor vi må se på, om de kan bruges i en kommende boligløsning.

Tankerne om en indekslåneordning til køb af private andelsboliger i forslag nr. B 53 må vi også udtrykke forståelse for. Fra socialdemokratiets side er der flere gange givet udtryk for, at vi foretrækker de private andelsboliger fremfor ejerlejligheder, og en fornuftig låneordning på dette område vil i første fase kunne give bedre muligheder for, at lejerne kan overtage deres lejligheder på andelsbasis.

Jeg må give udtryk for håbet om, at kommunerne rundt omkring i landet vil tage Københavns kommunes idé om at oprette et rådgivningskontor op, således at lejere, der får et tilbud om andelsovertagelse, har mulighed for hos kommunen at få at vide, hvad det drejer sig om, og kommunen kan hjælpe dem med at overtage deres lejlighed som andelsbolig.

Jeg må imidlertid om det foreliggende forslag sige, at vi nok må vurdere situationen endnu en gang, idet nogle sager, som vi kender i hvert fald fra de ældre andelsboliger fra før miniboligforliget, har vist, at der har været en betydelig spekulation i andelsbeviserne, altså med hensyn til overdragelse på et senere tidspunkt. Når disse undersøgelser er ført til ende, og hvis det viser sig, at der vedrørende de nye andelsboliger forekommer samme tendenser, må vi overveje, om en sådan låneordning ikke blot vil medføre, at spekulationen bliver øget. Men vi må prøve at kigge på det i udvalget.

Angående det sidste beslutningsforslag nr. B 54 om en obligatorisk forhåndslåneordning sagde ministeren, at en sådan ordning koster penge. Det er jeg enig i, fordi byggerenten jo vil blive lig med den endelige prioriteringsrente. Derfor vil boligudgiften blive større for dem, der har en tvungen forhåndslåneordning, i hvert fald for nuværende, hvor vi har et lånemarked, hvor renten er betydeligt højere end den rente, man har sine byggelån til.

Som sagt er der isoleret set i disse forslag tanker, som er værd at overveje. Men efter socialdemokratiets opfattelse må vi prøve at

skue videre, når vi skal tale boligpolitik, end til blot at regulere de forskellige låneordninger. Vores mål med de kommende boligforslag må være en solidarisk boligpolitik.

Thorndahl (FP):

Det er naturligvis særdeles prisværdigt, at partier fremlægger deres ideer og forslag her i folketinget, og især gælder det naturligvis inden for et så væsentligt område som boligpolitikken. Det radikale venstre skal derfor have tak, fordi man fremlægger disse tre væsentlige beslutningsforslag, der først og fremmest drejer sig om ændring af finansieringsforholdene for det almennyttige og private boligbyggeri samt om at forbedre mulighederne for, at lejere kan overtage deres boliger som andelsboliger – selv om en del af ideerne er gentagelser. Jeg må dog med det samme sige, at fremskridtspartiet ikke kan støtte nogen af forslagene.

Om beslutningsforslag nr. B 52 kan jeg sige, at fremskridtspartiet ikke ser noget socialt eller samfundsmæssigt formål i at forbedre mulighederne for at gennemføre det såkaldte almennyttige byggeri, en opfattelse, som støttes af et massivt flertal i befolkningen. En Observaundersøgelse offentliggjort i Jyllands-Posten den 11. december 1977 viste, at kun ca. 10 pct. af den danske befolkning ønsker at bo i lejerboliger. Konsekvensen af undersøgelsen var i øvrigt den, at en boligpolitik, der virkelig imødekom befolkningens ønsker, ville medføre, at halvdelen af det nuværende almennyttige boligbyggeri ville stå tomt. På denne baggrund må fremskridtspartiet afvise det radikale beslutningsforslag som værende helt ude af trit med virkeligheden.

Med hensyn til andelsboligforslaget, nr. B 53, kan der anføres nogle positive argumenter for det, men fremskridtspartiet mener, at det radikale forslag egentlig er en nødløsning. Fremskridtspartiet ønsker at fremme de egentlige ejerboliger i overensstemmelse med det klare flertal i befolkningen. Derfor må vi afvise det radikale forslag som en unødvendig nødløsning.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 54 om ændring af loven om realkreditinstitutter, således at lån til privat boligbyggeri fremover skulle ske som kontantlån ved byggeriets påbegyndelse, er vi positive over for, skal vi